

[Ebba Strange.]

vis lovgivning med hensyn til, hvem der må opsoge os uanmeldt. Jeg tror, det er rigtigt, fordi jeg tror, at vi har at gøre med svagere grupper i forhold til stærkere grupper.

Så vil jeg godt gå ind i nogle af detaljerne i dette forslag. Jeg undrer mig lidt over, hvorfor abonnementstegning af aviser skal være fritaget. Jeg er egentlig ligesom de foregående talere enig i, at vi nok ikke bør lade forslaget omfatte forsikringstegning. Begge dele er egentlig også bygget på nogle ret personlige erfaringer. Det kan godt være, at justitsministeren og andre med ham er sådan ordentlige og påpasselige og får klaret alle de ting, de skal klare, og alle papirerne ligger i de rigtige bunker, men vi er altså nogle, der måske ikke havde fået tegnet den ansvarsforsikring og den brand- og tyveriforsikring, hvis ikke der var kommet en og havde sagt: er det ærlig talt ikke klogt, når du har børn og hjem og sådan noget, at du tegner en forsikring? Dér mener jeg altså, at man må kunne se på de regler, der gælder. Jeg tror, at der gælder ret stramme regler for tegning af dobbeltforsikringer og den slags. Det er i hvert fald noget, jeg synes, vi skal vende, og det er justitsministeren da også selv inde på.

Derimod kan jeg altså ikke forstå, hvorfor abonnement på aviser ikke er omfattet, for aviser ligger i alle kiosker, vi kan alle sammen se, at der er en avis, og den kan vi købe, vi kan købe den i løssalg. Hvis vi bliver så glade for den, at vi synes, det var noget for os, så kan vi tegne et abonnement på den. Det er noget helt andet, for vi lægger jo ikke mærke til forsikringerne, de ligger jo ikke og flyder i vinduerne, og måske har vi mere nytte af at tegne en ansvarsforsikring end af at tegne et avisabonnement.

Derimod er jeg helt enig i, at forslaget skal omfatte bogsalg, for bøger findes jo på vores biblioteker, dér kan vi stifte bekendtskab med dem. Vi har masser af boghandler, der også viser os udbuddet, og masser af boghandlere er villige til at lave afbetalingsordninger, når man køber større ting ind.

Jeg har ikke kunnet finde de religiøse selskaber, der også har belastet privatlivets fred – i hvert fald hjemme hos mig nogle gange især på mine fridage. Det har ærlig talt generet mig som almindelig forbruger, for de har nogle gange været vældig svære at slippe af med. Jeg ved ikke, om de er omfattet af forslaget, men jeg vil gerne spørge ministeren, om de er det,

og hvis de ikke er det, hvorfor de så ikke er det. Der er selvfølgelig ikke penge i klemme, det ved jeg godt, ikke sådan almindelige jordiske værdier, men privatlivets fred bliver i hvert fald lige så meget forstyrret af den slags henvendelser.

Fortrydelsesretten ved køb uden for almindelige forretninger tror jeg det er vigtigt vi får ind, og jeg synes også, det er vigtigt, at vi får fortrydelsesret ved postordresalg. Her gælder den allerede nu hos nogle firmaer, ved jeg, men det bør være en generel fortrydelsesret. Situationen er en anden, når man selv går ned i en butik og køber en vare og snakker med den pågældende handlende om varen og så beslutter sig, men måske skal vi udvide fortrydelsesretten. Det kan vi vende tilbage til.

Som sagt er jeg enig i grundtanken i lovforslaget, men der er altså detaljer, som jeg gerne vil se på under udvalgsarbejdet.

Tove Jørgensen (DKP):

Jeg kan på DKPs vegne ligesom fru Ebba Strange tilsige justitsministeren en betydelig mere velvillig holdning, end en lang række ordførere her har givet udtryk for. Vi synes, det er et godt lovforslag, der er kommet frem her, og vi har heller ikke alle de forbehold, som nu fru Ebba Strange gav udtryk for.

Forbuddet mod en uanmodet henvendelse til forbrugeren i erhvervsmæssigt øjemed og retten til fortrydelse af aftaler, der er indgået på denne vis, synes vi betegner en god sikring af forbrugeren, og det falder i tråd med forbrugerkommissionens tredje betænkning.

Vi mener, det længe har været nødvendigt med denne sikring mod misbrug og udnyttelse, og vi finder, det er godt, at der er kommet en klar definition af begrebet »forbrugeraftale«, nemlig en aftale der er indgået af en erhvervsdrivende som led i dennes erhverv. Dermed kan parterne ikke være i tvivl om, hvad det er, det drejer sig om, og hvilket område loven omhandler.

Man kan måske undre sig lidt over, at man ikke har taget nogle af de mindre erhvervsdrivende med, som også har problemer i forhold til store firmaer osv., men det er muligt, det ikke har kunnet lade sig gøre inden for dette lovforslags rammer.

Man har været inde på problemerne på forsikringsområdet, men det hænger jo sammen med hele den måde, vores forsikringsverden er